

ΕΝΑ ΒΛΕΜΜΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ, ΑΝΕΚΔΟΤΑ, ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Ο Δημ. Ράλλης και ο Σουλτάν Χαμίτ. Ποιός ήταν πραγματικός Βασιλεύς των Έλλήνων. Ένα δίδεν άστείο του Χαμίτ. Στο Βαλτέτσι. Οι κρεουργημένοι Έλληνες. Τα υπέρταχά λέγια του Κελοκοτρώνη. Η δολοφονία του Καποδίστρια. Τα εύρηλαχτά του σκυλιού του Κυβερνήτου. Η φουστανέλλα του Έθναος, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Επισκέψεις Έλλήνων Προσθητοργών και άπόπειρες όριστικής συμφιλίωσης Τούρκων και Έλλήνων έγιναν και άλλοτε, όπως τώρα η Βενιζέλου, αλλά δεν έπέτυχαν.

Στά 1875 μάλιστα επί προσθητοργίας Έπαμεινώνδα Δεληγιώργη υπηλλάγησαν για πρώτη φορά, και παράσημα μεταξύ του Σουλτάνου και του Βασιλέως Γεωργίου.

Επίσης επισκέφθησαν την Κων/πολιό ο μακαρίτης Θ. Δεληγιάννης επί Άβδούλ Χαμίτ και ο ασήμηστος Ράλλης κατόπιν, γενόμενος κακός εις άρχισαν στο Γ.Υ.Δ.Σ.

Ο Χαμίτ δέχτηκε τον Ράλλη με μεγάλη φιλοφροσύνη και του έδωσε και μία άδαμαντοκόλλητη τουαλιέρα.

Κατά τη συνομιλία δέ που έπακολούθησε μεταξύ τους, ο Σουλτάνος του έλεγε: Έναν τόνο μεταξύ σου και άμου :

— Βασιλεύς των Έλλήνων δεν είνε Γεώργιος ο Α΄, αλλά εγώ. Εκείνος ή δύναση εκατομμύρια ύπάρχουν, ενώ δικό μου Έλληνες ύπάρκουν άνέχροντοι πέντε εκατομμύρια... *

Κατά τη μάχη του Βαλτεσίου, οι Τούκοι σκότωσαν δύο Έλληνες και κακοματιάσαν τα σώματά τους.

Όταν λοιπόν έπειτα από τη μάχη Έλληνες έπαναστώτες είδαν τους σκοτωμένους, ασυνηθιστοί, καθώς ήταν από μιντα, δεν ήθελαν να τους πλησιάσουν ή να τους θάψουν.

— Εκτερινάσαμε από τον φόβο μας, είπαμε σχετικώς ο Φωτάκος, γιατί πρώτη φορά βλέπαμε σκοτωμένους ανθρώπους. Ο Κολοκοτρώνης όμως για να έξεί ένθαρσύνη έμαζώξε τα κομμάτια των νεκρών και φώναξε στους στρατιώτες :

— Αυτοί βρέ είνε άγιοι, γιατί σκοτωθήκαν για την πατρίδα και θα πάνε στον παράδεισο. Γιατί λοιπόν τους φροδάστε ;

Τα λόγια αυτά του Κολοκοτρώνη συγκίνησαν τους Έλληνες, οι όποιοι έξελαν άμείσους κι Έθναον τοις δύο χροουργημένους πολεμιστάς.

Το έλεγα ποτέ ! Άλλ' ή νύχτα ήταν τόσο μαγευτική και τα λόγια που μου φηρούσε στ' αυτί ήταν τόσο γλυκά και παθητικά, άποτε δεν άπόφευα ν' άντισταθώ...

— Ε !...
— Ναι ! Και όταν με παρεκάλεσε να γίνω γυναίκα σου, σου άνήτησα...
— Τι μου άτήνησες ;
— Ναι !
— Μου άτήνησες ναι !
— Αμφιβάλλεις ;
— Κι' εγώ τί σου είπα ;
— Μου είπες μιλώντας σχεδόν από χαρά, ότι την ερχόμενη έβδωμάδα θα γίνουν οι άρχαθόνες μας...
Τότε ο Τζών ξανάπασε τó κεφάλι του και φώναξε με μεγαλή-τηρη άτελειπια :
— Θεέ μου ! Τι έθνανα !...
ΑΔΡΟΘΕΑ ΠΑΡΚΕΡ

Στά 1902 ζούσαν άζομα στην Άθήνα, ο Ίωάννης Βιτάλης, άπόστρατος λοχαγός του ίπικου, ήλικίας 95 ετών, και ή σύζυγός του Πολυξένη, κόρη του γραμματέως του Καποδίστρια Ζωικοπούλου.

Ο Βιτάλης είχε παραστεί ο ίδιος κατά την δολοφονία του Κυβερνήτου, ή δέ γυναίκα του διηγόταν τό έξής περιστατικό σχετικώς :

— Όλη εκείνη τη μαύρη νύχτα, τη νύχτα του Σαββάτου, την παραμονή της δολοφονίας, ο σκύλος του Κυβερνήτη, ένα πολύ έξυπνο ζώο, έβλαψε άδιάδοτα. Έβλαψε κι' έσουξε, σαν να μοιρολογούσε από πόντο το δυστυσιμένο τον άφέντη του. Κι' όταν ξημέρωσε ή Κυριακή κι' ο πατριότα-Γιάννης (έτσι έλεγε τον Καποδίστρια ή γρηή Πολυξένη), κήνησε για την έκκλησία, τό κακόμοιρο τό σκύλο τον τράβαγε άπ' τό ρούχο και δέν τον άφινε να φύγει. Αυτός όμως δέν τον άκουσε και πήγε. Σέ λίγο του είθανε κι' ή σφαίρα τον βρήκε στο κεφάλι, μέσα στο μυαλό. Γι' αυτό λέει και τό τραγούδι :

«Τό νού σου, Καποδίστρια, θεοποιούσαν όλοι, τό νού σου προτοχτύπησε, ταλαίπωρε, τό βόλι...» *

Ο "Όθων προτοφόρεσε φουστανέλλα στις 25 Ιανουαρίου 1836. Λέγεται μάλιστα ότι ο άειμνηστος βασιλεύς παρακινήθηκε σ' αυτό από τον πατέρα του, ο όποιος όταν κατέβηκε στην Έλλάδα του έκανε παρατηρήσεις, γιατί δέν φορούσε ελληνική στολή και έξακολουθούσε να διατηρή τη βαναυσική.

Ο "Όθων λοιπόν άποφάσισε να παραγγείλη μία φουστανέλλα, αλλά δυστυχώς στάς Άθήνας δέν ύπάρχε τότε κατάλληλος ράφτης και ποιικλήτης.

Τότε ο Άγγλος κυβερνήτης της φρεγάτας «Μηδείας» Austin διέθεσε τό πλοίο του και μετέφερε ο ίδιος στάς Άθήνας από τό Ναύαλιο τον περίφημο έλληνοράφτη της εποχής Σταύρο Κοσμίδα, ο όποιος και κατασκεύασε την βασιλική φουστανέλλα.

Κάποτε ο ήθλοποιός Άλιμπράντης —νά τή άραγε σήμερα ;— άποφάσισε να κάνει ένα καλλιτεχνικό τουρνέ στη... Ρωσία. Χωρίς δέ να έχη... θίασο, έτύπωσε μεγάλη άφις, μετέβαλε τ' όνομά του εις Λοίην, Μαφθονοδρομίον, και απαρχαιόστηκε μία ήμέρα για την Όδησό.

Έκει έγένισε την πόλι από μεγάλα προγράμματα, τα όποια άνήγγελλαν την εμφάνισή του επί σκηνης με... φουστανέλλες !

Όταν ήλθε όμως τό βράδυ ο άμιασάδην Λοίης δέν εβρισκε τί... φουστανέλλα του κι' έτσι ή παράστασις άνεβλήθη.

Την επομένη δέ έγένετο γνωστόν, ότι τη φουστανέλλα του Άλιμπράντη την είχε... κατάχει ο Ξενοδόχος του, έναντι άπληρώτου λογαριασμού !...

ΣΤΙΧΟΙ
ΘΛΙΨΗ
Είχαμε καθήσει στην κορφή ψηλά κι' άστρα ήταν ψηλά, άστρα ήταν πολλά, άστρα κι' έχουν σήσεις. Είχαμε καθήσει στην ακρογιαλιά, και ήταν σιγαλιά και ήταν πουλιά, κι' έχουν σπερνογύσει. Και ήταν στην καρδιά ρόδα στην καρδιά άχ άνταπημένη, τώρα μία εύωδία, θλίψη στή καρδιά μοναχά άπομείνει.
Κ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ